

مراسم و مفاهیم کلیسایی

از مجموعه مطالب جلسات هفتگی مطالعه کتاب مقدس

فهرست جلسات

هفته اول
تعمید

عهد جدید شامل آیینها و مفاهیم مهم کلیسایی است که طی قرنهای متمادی برای مسیحیان دارای مفهوم و معنای خاصی بوده و با سنت و تاریخ مسیحیان پیوند خورده است؛ از اینرو از اهمیت بسزایی برخوردار هستند.

هفته دوم
شام خداوند

باید به یاد داشته باشیم که تنها ایمان به عیسای مسیح است که سبب نجات انسان می‌شود؛ این مراسم صرفاً برای این است که کار عظیم خداوند برای نجات انسانها را بوسیله کار عیسای مسیح بر روی صلیب به یاد بیاوریم و هیچ یک از این مراسم سبب نجات ما نخواهند شد.

هفته سوم
تولد تازه

هفته چهارم
عطایا

تعمید

مراسم تعمید یکی از دو آیین مقدسی است که توسط خدا مقدر شده و نسبت به اجرای آن در عهد جدید تاکید شده است. تعمید به عنوان یک اعلامیه و برای یک بار و برای یک عمر پیروی از مسیح نسبت به محبت عظیم خداوند برگزار می‌شود.

تعمید، جشن فیض خداوند است، نه دستاورد انسانی و نشانه عهد و پیمان است نه یک قرارداد.

تعمید چیست

واژه «تعمید» به معنای «غوطه ور شدن و یا فرو رفتن» است. وقتی چیزی را در آب غوطه ور می‌سازیم و آنرا در آب فرو برده و با آب می‌پوشانیم. بنابراین زمانی که ایمانداران تعمید می‌یابند در آب فرو می‌روند.

در تعمید معمولاً شخص را به زیر آب فرو می‌برند، فرو رفتن در آب به این نشانه است که من نسبت به زندگی قبلی خود می‌میرم و نسبت به زندگی جدید خود زنده می‌شوم؛ نسبت به گذشته خود می‌میرم و نسبت به آینده زنده شده و قیام می‌کنم. در واقع شخص در آب دفن شده و این نشانی از دفن زندگی گذشته است، گذشته من در مسیح مُرد و حالا قیام می‌کنم و این نشان دهنده زندگی جدید در عیسی مسیح است.

«تعمید» حکم کتاب مقدس

عیسی مسیح به رسولان فرمان داد: «... بروید و همه قومها را شاگرد سازید و ایشان را به نام پدر، پسر و روح القدس تعمید دهید» (متی ۲۸: ۱۹ را مشاهده کنید).

یک نفر که تعمید می‌گیرد یک تعهد، یک قرارداد دو طرفه، و یک قرارداد روحانی در واقع بسته می‌شود؛ و آن تعهد این است که یکدیگر را تشویق کنند، حمایت کنند، یکدیگر را بنا کنند، یعنی شخص کلیسا را و کلیسا شخص را، یعنی یکدیگر را محبت کنند، یعنی یکدیگر را خدمت کنند و با هم در رساندن خبر خوش انجیل متحد شوند؛ در واقع شخصی که تعمید می‌گیرد دیگر در کلیسا مهمان نیست به عضویت خانواده، یعنی کلیسا در می‌آید؛ عضو خانواده الهی می‌شود.

سوال و بحث گروهی:

- چرا تعمید سبب عضویت در خانواده الهی می‌شود؟
- تعمید برای شما دارای چه مفهومی است؟

چرا باید تعمید بگیریم

«تعمید» اعتراف به ایمانی است که تازه آن را بدست آورده‌ایم. اما باید به یاد داشته باشید که مراسم تعمید اصولاً مراسمی است که در حضور جمع برگزار می‌شود.

تعمید یک معارفه رسمی برای ورود به خانواده الهی است. در رومیان ۶: ۳ این جملات را می‌خوانیم: «آیا نمی‌دانید همه ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در مرگ او تعمید یافتیم؟». پولس رسول می‌گوید «تعمید نشان دهنده آغاز امری تازه» است. بنابراین «تعمید» را می‌توان تجربه آغازین ورود به مسیحیت دانست.

چند بار باید تعمید بگیریم؟ در افسسیان فصل ۵ آیه ۴ می‌گوید: "برای ما فقط یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید وجود دارد؛ یک بار که تعمید بگیریم کافی است.

سوال و بحث گروهی:

- زندگی ما پس از تعمید چه تغییری پیدا می‌کند؟ آیا زندگی شما تغییر کرده است؟

چه زمانی باید تعمید بگیریم

پس از اینکه شخص، مسیح را در قلب و زندگی خود پذیرفت و آموزشهای لازم در مورد این ایمان تازه را دریافت نمود، هر

چه زودتر باید تعمید انجام گیرد. در کتاب مقدس، تنها کسانی که بطور شخصی و با تمامی قلب خود ایمان آورده‌اند، تعمید می‌یابند. بنابراین تعمید در حضور دیگران تصویری از این حقیقت است که ما ایمان آورده‌ایم.

زمانی که کسی تعمید می‌یابد بر این حقیقت شهادت می‌دهد که «خداوند برای زندگی من نقشه‌ای دارد که در حال آغاز شدن است». گرچه ممکن است زندگی به شکلی هیجان انگیز و خیره کننده در طی چند روز (چنانکه برای رسولان اتفاق افتاد) تغییر نکند اما نقشه خدا آغاز شده است. خداوند برای زندگی همه ایمانداران نقشه‌ای دارد (اول پطرس ۱: ۲ را مشاهده کنید). بنابراین تعمید نماد و نشانی از اطاعت، پاکی، تغییر، رشد و نقشه خداست. هریک از این موارد مهم هستند.

سوال و بحث گروهی:

- شما در زندگی خود، تغییرات پس از تعمید را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

تعمید چه چیزهایی نیست

با تعمید کسی مسیحی نمی‌شود، اول شخص ایمان آورده و مسیحی می‌شود و بعد از آن تعمید می‌گیرد؛ پس داشتن تعمید نشانگر این نیست که کسی مسیحی شده است.

عمل تعمید یک چیز دلخواه نیست، که شخص نخواهد تعمید بگیرد در واقع آنقدر اهمیت دارد که عیسای مسیح در آخرین گفتار خودش در هنگامی که با شاگردان بر روی زمین بود از آن یاد می‌کند.

تعمید سبب از بین رفتن گناهان شخص و سبب نجات او نمی‌شود؛ تنها ایمان به مسیح و کار او بر روی صلیب است که سبب نجات می‌شود.

چه کسی می‌تواند تعمید دهد

از دوران اولیه کلیسا این سنت وجود داشته است که رهبران کلیسای محلی (بخصوص شبانان) افراد را تعمید می‌دادند. عیسای مسیح، خود کسی را تعمید نداد و جدا از شرایط بسیار خاص، مراسم تعمید باید توسط حوزه خدمتی کلیسای محلی شخص، ترتیب داده شود. این عملی بوده است که تا به امروز نیز به این شکل صورت می‌گیرد.

سوال و بحث گروهی:

- شما در مورد شخصی که دیگران را تعمید می‌دهد چه نظری دارید؟

نکات اساسی

کتاب مقدس خیلی واضح و روشن می‌گوید که ایمان و تعمید با هم هستند، یعنی شخص اول ایمان می‌آورد و بعد تعمید می‌گیرد و برعکس آن نمی‌شود یعنی شخص اول تعمید بگیرد و بعد ایمان بیاورد.

تعمید حاکی از شست و شوی درونی و قلبی است؛ با عمل تعمید در واقع ما نام مسیح را به خود گره زده و روی خود می‌گذاریم؛ تعمید یعنی من بر اساس راه خودم دیگر زندگی نمی‌کنم بلکه برای مسیح زندگی می‌کنم.

تعمید دلخواهی نیست. ممکن است شخصی بگوید من ایمان دارم اما نمی‌خواهم تعمید بگیرم. تعمید دستور کلام خداست، دستور عیسای مسیح است. اما کسی که پیغام نجات را نشنیده و اعتراف به ایمان نکرده است نباید تعمید بگیرد.

دعای پایان جلسه

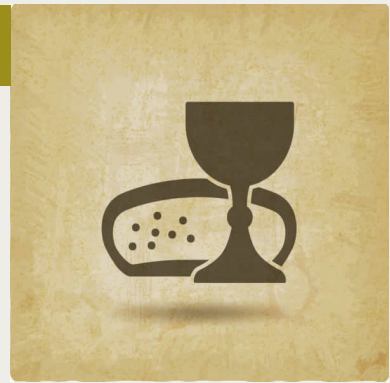
ای پدر آسمانی، ما از تو سپاسگزاریم که به وسیله تعمید این فرصت را به ما عطا کردی تا اعلام کنیم که ما پیرو مسیح هستیم و اعلام می‌کنیم که تنها در او نجات است. خداوند تا را بابت این فیض عظیم شکر می‌کنیم. خداوندا، ما را در روح القدس خود حفظ کن. به ما قلبی کنجکاو و فهیم، و شهامت اراده و استقامت، و روحی برای شناختن و دوست داشتن خودت عطا کن، و شادی و شگفتی در همه اعمال ما به تک تک ما عطا کن.

خداوندا، از تو برای هدیه گرانبهای تعمید سپاسگزارم، که می‌توانیم محبت و علاقه خود را به تو علناً اعلام کنیم. قدمهای ما را استوار بساز و ما را به هدایت کن و به آنها امید و چشم اندازی برای آینده بده.

برای افرادی که مایل به تعمید هستند دعا کنید. همچنین برای افرادی که هنوز در مورد تعمید هنوز تصمیم نگرفته‌اند. دعا کنید تا خداوند قلب آنها را لمس و خود را به آنها نشان دهد. آمین!

شام خداوند

شام خداوند، حکم خداوند است، که در طی آن، ایمانداران با هم جمع شده، نان خورده و از پیاله خداوند می‌نوشند. شکستن نان نمادی است از جسم عیسی که روی صلیب کشته شد و ریختن شراب نمادی است از خون عیسی که در هنگام مصلوب شدنش بر روی صلیب ریخته شد. آنها به صورت نمادین بیانگر مرگ عیسی مسیح هستند به عنوان یک قربانی برای نجات تمامی جهانیان. ما آن را به یادبود خداوند بجای می‌آوریم؛ و بدین ترتیب، تا بازگشت دوباره‌اش، مرگ او را اعلام می‌نماییم.

شام خداوند چیست؟

شام خداوند تحقق وعده نجات خداوند در خون مسیح است. شام خداوند صرفاً نشانه یا نمادی نیست که در گذشته اتفاق افتاده باشد. شام خداوند همچنین مهر تاییدی از کار کامل محبت و فیض خدا در زمان حال است. مهر تاییدی است که به مسیحیان یقین می‌بخشد که کار کامل مسیح بر روی صلیب در زمان حال به آنها تعلق دارد و ضمانت می‌کند که گناهانشان کفاره شده و آنها فدیة شده و عادل شمرده شده‌اند. شام خداوند فقط یادبود مرگ خداوند نیست، بلکه ارتباطی است با مسیح قیام کرده که حیات روحانی مسیحیان را تغذیه و احیا کرده و تقویت می‌کند.

مراسم شام خداوند

در شام خداوند، هیچ نکته مرموزی وجود ندارد. شام خداوند، آیینی است که در حضور همگان به جای آورده می‌شود؛ و مفهومش برای همگان است. شام خداوند، مراسمی مرموز و بر پایه یک بدعت نیست، که قدرتهای جادویی در آن نهفته باشد. شام خداوند، در واقع پرستش جمعی اعضای کلیساست. یکی از جنبه‌های شام خداوند، اعلام نمودن است؛ آری، آن چیزی که باید مورد توجه قرار گیرد، اعلام نمودن است، نه مخفی و پوشیده بودن.

سوال و بحث گروهی:

- مراسم شام خداوند را چگونه می‌بینید؟

اجرای مراسم

شام خداوند، بسیار ساده است: خوردن نان، و نوشیدن پیاله. اول قرن‌تین فصل ۱۱ آیات ۲۳-۲۵: «نان را گرفت و شکر نموده، پاره کرد و گفت: بگیریید بخورید. این است بدن من، که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من به‌جا آرید؛ و همچنین پیاله را نیز بعد از شام، و گفت: این پیاله، عهدجدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید»

بنابراین، جنبه ذهنی شام خداوند، بر یادآوری استوار است، نه بر خیالات و تصورات، نه بر خواب و رویا، نه بر حلول روح، نه بر شنیدن، و نه بر ذهن سرگردان، بلکه بر به یاد آوردن.

نان و پیاله؛ بدن و خون؛ و مصلوب شدن و مرگ مسیح است.

«کسانی که این حکم را به شایستگی به‌جای آورند، نه از نظر جسمانی، بلکه به لحاظ روحانی، در بدن و خون مسیح شریک می‌گردند؛ و به واسطه ایمان، از برکاتی که مسیح با مرگش مهیا نمود، جان خود را قوت بخشیده، و بدین ترتیب، در فیض رشد می‌نمایند».

سوال و بحث گروهی:

- دیدگاه خود را در ارتباط با اجرای این مراسم با سایر اعضای گروه به اشتراک بگذارید.

شرکت غیر ایمانداران

شام خداوند، برای غیر ایمانداران نیست. البته ما به غیر ایمانداران خوش آمد می‌گوییم.

چون این میز متعلق به کسانی است که عیسای مسیح را به عنوان خداوند و نجات دهنده خود پذیرفتند و شریک بدن و خون مسیح هستند. این میز متعلق به فرزندان مسیح است، این شام مقدس در واقع یک شام و میهمانی خانوادگی است و به خانواده خداوند تعلق دارد. این شام ضیافتی است که خود خداوند تدارک دیده و خود عیسای مسیح میزبان آن است. قرن‌تین اول ۱۱: ۲۷

تجدید عهد

یکی دیگر از ابعاد این مراسم تجدید عهد با عیسای مسیح است. اولین باری که ما به مسیح قول دادیم که به او وفادار باشیم می‌دانید در کجا بود. در مراسم تعمید.

ما بر سر این میز مقدس عهدی را که با مسیح بستیم یک بار دیگر به یاد می‌آوریم و تجدید می‌کنیم. به یاد می‌آوریم که به مسیح آری گفتیم و با او مردیم و برخیزانیده شدیم و او را متابعت می‌کنیم.

تجدید عهد می‌کنیم که عیسای مسیح، من با تو یکی هستم و چون با تو یکی هستم با کلیسای تو و قوم تو یکی هستم و چون با تو اتحاد دارم با قوم تو و کلیسای تو اتحاد دارم و وظیفه من گسترش ملکوت تو و خدمت کلیسای تو است. انجیل و کلام تو را موعظه کرده و زندگی من و حضور من در هر کجا باید باعث تمجید و جلال خدای پدر و عیسای مسیح بشود.

سوال و بحث گروهی:

- احساس خود را در هنگام اجرای مراسم شام خداوند با سایر اعضای گروه به اشتراک بگذارید.

نکات پایانی

به شام خداوند سطحی نگاه نکنیم. شام خداوند، یکی از ارزشمندترین هدیه‌هایی است که مسیح به کلیسایش عطا کرده است؛ شام خداوند میز رحمت و بخشایش است.

قبل از شرکت در مراسم باید گناهان خود را نزد خداوند اعتراف کرده و آنها را در زیر خون مسیح قرار دهیم؛ خون مسیح قوت بخشیدن تمامی گناهان ما را دارد و او قادر است که ما را از گناهانمان آزاد کند.

همانگونه که عیسای مسیح گناهان ما را بیاد نمی‌آورد و مورد بخشش قرار می‌دهد ما هم باید سایرین را بخشیده و آنها را آزاد کنیم. اینها از موارد بسیار پر اهمیت برای شرکت در مراسم شام خداوند هستند. قرن‌تین اول ۱۱: ۲۸-۲۹

سوال و بحث گروهی:

- چرا باید قبل از شرکت در مراسم شام خداوند، گناهان خود را اعتراف و دیگران را نیز ببخشیم؟

پایان جلسه

بصورت گروهی برای تمامی اعضا دعا کرده و با هم در مراسم شام خداوند شرکت کنید.

خداوند عیسی، از تو می‌خواهیم که امروز قلب ما را تفتیش کرده و هر چیزی را که برای تو خوشایند نیست به ما نشان دهی. هر غرور پنهان، هر گناه اعتراف نشده، هر طغیان یا عدم بخشش را که ممکن است مانع رابطه ما با تو باشد را آشکار بساز.

ما وفاداری تو را به خود و همه کسانی که تو را خواهند پذیرفت به یاد آورده و جشن می‌گیریم. رنج مرگ بر صلیب بسیار سخت و طاقت فرساست، با این حال تو آن درد را برای ما تحمل کردی. از تو سپاسگزار هستیم. بابت محبت زیاد و لطف بی دریغ تو سپاسگزار هستیم. از تو سپاسگزاریم که مرگ تو به ما حیات بخشید و زندگی ابدی بخشید. همانطور که به شاگردان خود دستور دادی، ما نیز این مراسم را به یاد تو بجا می‌آوریم.

تولد تازه

موضوعی که در مسیحیت اهمیت دارد و مسیحیت را از دیگر راه‌ها و اعتقادات جدا می‌سازد، همانا موضوع تولد تازه است. عیسی مسیح برای رستگار شدن و ورود به ملکوت خدا شرطی را مقرر می‌کند و آن شرط تولد تازه یافتن است. زیرا همانطور که جسم ما متولد می‌شود روح ما هم می‌تواند متولد شود. تولد تازه همان دریافت طبیعت روحانی است.

تولد تازه چیست؟

برای اینکه بتوانیم در نجاتی که خدا بر حسب فیض خود برای ما مهیا کرده است گام برداریم احتیاج به یک تجربه روحانی داریم که عیسای مسیح در انجیل یوحنا فصل سوم از آن صحبت می‌کند، یعنی تولد تازه. مطمئناً بعضی از شما در جلسات کتاب مقدس یا در کلیسا با عبارت تولد تازه آشنا شده‌اید یا شنیده‌اید که مثلاً گفته می‌شود فلان شخص تولد تازه ندارد.

اول ببینیم تولد تازه چه چیزهایی نیست؟

اصلاحات اخلاقی نیست؛ داشتن معلومات و اعتقادات دینی نیست؛ تعلق داشتن به نژاد خاصی نیست. کسی نیست که در خانواده مسیحی بدنیا آمده باشد؛ شخصی نیست که خود را مسیحی بداند. شخصی نیست که هر هفته به کلیسا برود و در مراسم مذهبی نیز شرکت کند و یا حتی در مدارس مسیحی درس خوانده باشد و حتی در کلیسا خدمت کند. از نظر کتاب مقدس کسی که تولد تازه را ندارد مسیحی نیست! هر چند که خود و یا دیگران آن شخص را مسیحی بپندارند.

تولد تازه چیست؟

با هم کتاب یوحنا فصل ۳ آیه ۱ تا ۱۰ را بخوانید. عیسی در یوحنا باب ۳ آیه ۵ فرمود: "اگر از آب و روح متولد نشوی هرگز وارد ملکوت خدا نخواهی شد". اگر ما بیایم و این مسئله را به شکل دیگری مطرح کنیم درکش آسانتر خواهد شد. آیا ما قادر هستیم با قدرت و توانایی خودمان، پاک و از گناه و وسوسه‌ها بدور باشیم؟ مطمئناً اگر صادقانه بخواهیم جواب دهیم، جواب "نه" خواهد بود. انسانها میتوانند تظاهر به پاکی و نیکی کنند و ظاهراً خود را خوب نشان دهند ولی نمیتوانند حقیقت را مخفی نگه دارند. ما احتیاج به یک تحول روحانی داریم. ما لازم است از نظر روحانی از نو متولد شویم یعنی "تولد تازه" بیابیم.

سوال و بحث گروهی:

- بر اساس این سخن عیسی مسیح؛ چرا تولد تازه از اهمیت برخوردار است؟
- از آنجایی که تولد تازه یک تولد روحانی است و نه یک تولد فیزیکی، چرا عیسی این دو تولد را با هم مقایسه می‌کند؟

مرگ روحانی

در کتاب پیدایش در واقع آدم و حواری با گناه سبب شدند تا مشارکت و ارتباط آنها با خداوند قطع شود. در واقع در زمانی که در باغ عدن بودند، با خداوند ارتباط و مشارکت داشتند و از نظر روحانی زنده بودند. ولی بدلیل گناهی که مرتکب شدند و از دستور خداوند سرپیچی کردند، آن مشارکت دیگر قطع شد. این ارتکاب به گناه و قطع رابطه با خداوند را مرگ روحانی می‌گویند. عیسی مسیح هم منظورش همین بود: اگر گناهان ما بخشیده نشود و در نتیجه ما با خداوند ارتباط و مشارکتی نداشته

باشیم، نمی‌توانیم وارد ملکوت خدا بشویم.

در واقع عیسی مسیح به نیکو دیموس فرمود که باید از گناهان خود توبه کند تا با خداوند ارتباط روحانی برقرار کند، **تولد تازه** بیابد تا وارد ملکوت خدا شود.

پس لازم است هر شخص خودش انتخاب کند که با خداوند ارتباط داشته باشد تا به حیات روحانی دست بیابد.

دسترسی به تولد تازه

حال سوال دیگری مطرح است: من چگونه میتوانم **تولد تازه** بیابم و چطور امکان دارد شخصی مثل من دوباره متولد شود؟ عیسی مسیح فرمود که اگر از آب و روح متولد نشوید هرگز وارد ملکوت خدا نخواهید شد.

سوال و بحث گروهی:

• "از آب و روح متولد شدن" یعنی چه؟

از آب متولد شدن همان تعمید آب و نشانه توبه از گناهان ما می‌باشد. ما تا از گناهانمان توبه نکنیم نمی‌توانیم وارد حضور خداوند شویم. در واقع هیچ گناهکاری قادر نیست که به حضور خداوند راه یابد. ولی راهی هست برای همه ما که گناه کارهستیم و دری وجود دارد که ما را قادر می‌سازد وارد حضور خداوند بشویم. این "در" همان عیسی مسیح است.

برای همین است که مرگ عیسی بر روی صلیب برای مسیحیان مهم است. چون ما بدون این قربانی عیسی، نمی‌توانیم از گناهان خود پاک شده، وارد حضور خداوند شویم.

سوال و بحث گروهی:

• حال من چگونه می‌توانم از گناهانم توبه و تولد تازه را تجربه کنم؟ آیا باید مراسم خاصی را اجرا کنم و یا در مجالس خاصی شرکت کنم؟

شما همین الان هم می‌توانید از گناهانتان توبه کنید، ولی اول باید قبول کنید که گناه کار هستید. اگر فکر می‌کنید که تا بحال گناهی نکرده‌اید لطفاً توبه هم نکنید چون نتیجه آن به تولد تازه منجر نخواهد شد.

از کجا می‌فهمیم که تولد تازه پیدا کرده‌ایم؟

در اینجا بجاست که یک قسمت از انجیل را با هم بخوانید: (تیطس فصل ۳ آیه ۳ تا ۸).

تولد تازه یک دگرگونی عمیق درونی است. دگرگونی در فکر، احساس و اراده! شخصی که تولد تازه پیدا می‌کند، فکرش عوض می‌شود. شخص تا قبل از تولد تازه، در امور دنیوی و جسمانی فکر می‌کند، ولی بعد از تولد تازه در امور خداوند و در کلام خداوند تفکر می‌کند. فکر او این است که چگونه خدا را خوشنود سازد. احساس او و تمایلات او عوض می‌شود. شخص نسبت به گناه و چیزهایی که باعث ناراحتی خدا می‌شود، نفرت پیدا می‌کند و آنچه که او را خوشحال می‌کند، انجام خواسته‌های خداست. تصمیمات او عوض می‌شود. او تصمیم جدی برای پیروی از خدا می‌گیرد و تصمیم می‌گیرد از خواسته‌های گناه آلود دنیا دور بشود.

سوال و بحث گروهی:

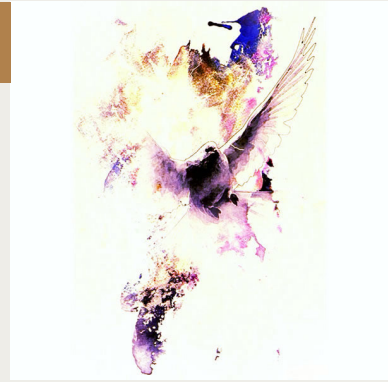
• تولد تازه را در زندگی خود چگونه ارزیابی می‌کنید؛ در صورت تمایل، آنرا با سایرین به اشتراک بگذارید.

دعای پایان جلسه

ای پدر آسمانی، ما نزد تو می‌آییم و اقرار می‌کنیم که در برابر تو گناه کرده ایم، ای خدای قدوس و عادل. لطفاً همه گناهان ما را ببخش؛ ما این واقعیت را می‌پذیریم که عیسی جای ما را بر روی صلیب برای آمرزش گناهان ما گرفت. اکنون از تو دعوت می‌کنیم که وارد قلبهای ما شده و ما را مخلوق جدیدی در مسیح بسازی. ای عیسی مسیح از تو می‌خواهیم که زندگی ما را در اختیار گرفته و ما را راهنمایی و هدایت کنی. ما را از روح القدس خود پر بساز و اکنون اعتراف می‌کنیم که تو عیسی مسیح، و خداوند و نجات دهنده ما هستی. و از اینکه صاحب تولد تازه در مسیح هستیم، خداوند را سپاس گفته و از او ممنون هستیم!

بصورت گروهی برای آنانی که هنوز تولد تازه را دریافت نکرده‌اند دعا کنید.

عطایا

عطایا یک هدیه روحانی از طرف روح القدس است که ایمانداران را در خدمت مسیحی توانمند می‌کند. عطایای روحانی، هدیه‌های است که خدا به ما می‌بخشد تا بهتر او را خدمت کنیم. و با استعدادهای ذاتی ما متفاوت است. هر چند این عطاها، ممکن است توانایی و استعداد طبیعی ما را به جریان انداخته و آنها را افزایش دهد.

عطایای روحانی

در عهد جدید، عطایای روح القدس در اول قرن‌تین فصل ۱۲ مورد نگرش قرار گرفته است: (اول قرن‌تین ۱۲: ۸-۱۰). هدایای روح القدس به ایمانداران مسیحی قدرت می‌دهد تا آنچه را که خداوند، ما را به انجام آن فرا خوانده است، به انجام برسانیم. هدایای روح القدس در واقع بخشی از «هر چیزی است که ما نیاز داریم» تا برنامه‌ها و اهداف خداوند را در زندگی خود به انجام برسانیم.

عطایای روح القدس ابزار خارق العاده‌ای در دستهای ایمانداران هستند که خواهند توانست در ایمان خود حرکت کرده و اجازه بدهند تا خداوند از آنها در این نواحی استفاده کند. روح القدس این عطایا را به صلاح‌دید خود به ایمانداران می‌دهد. ما نمی‌توانیم تصمیم بگیریم کدام عطایا را می‌خواهیم. می‌توانیم درخواست کنیم ولی روح القدس است که آنرا به ما عطا خواهد کرد.

عطایای روحانی چیست؟

«عطایا» هدایای سخاوتمندانه خداست به کلیسا که روح القدس آنها را بین اعضای بدن مسیح تقسیم می‌کند. گستره این هدایا به برخی از عطایای چشمگیر و معجزه‌آسا محدود نمی‌شود. عطایای به ظاهر ضعیف‌تر که عمل روح القدس در آنها فوراً محسوس نیست ممکن است حتی ضروری‌تر و با ارزش‌تر باشند. همه این هدایا برای خدمت و به جهت منفعت عموم به افراد داده می‌شود و خداست که از طریق آنها در کلیسا عمل می‌کند. بنابراین هیچ جای فخری برای کسانی که از آنها برخوردارند وجود ندارد.

سوال و بحث گروهی:

به عطایای خود چگونه نگاه می‌کنید؟

رابطه عطایا و روح القدس

آنچه مسلم است این است که روح القدس عامل عطا و نشو و نما عطایا در ایمانداران است. در مورد نقش روح القدس در اعطای آنها جای تردید نیست. «عطایا گوناگونند، اما روح همان است» (اول قرن‌تین ۱۲: ۴).

روح القدس هم در عطایای معجزه‌آسا همچون زبان‌ها فعال است، هم در ظهور عطایایی همچون تعلیم و تشویق که معجزه‌آسا نیستند که با بخشیدن حکمت و بصیرت لازم عمل می‌کند.

رابطه عطایا و استعدادهای فطری

در تحلیل نهایی، از نظر کلام خدا، مفهوم «عطا» نسبت به این موضوع که قابلیت‌های فطری انسان تا چه اندازه در آن دخیل است، مفهومی خنثی است. احتمالاً باید در این خصوص به طیفی از حالات مختلف قائل بود که در یک انتهای آن عطایای عمدتاً یا کاملاً مافوق طبیعی مانند معجزات و شفا قرار دارد و در انتهای دیگر قابلیت‌های صرفاً طبیعی که خدا از آنها برای کار خود استفاده می‌کند. بیشتر عطایا در حد فاصل بین این دو حد قرار می‌گیرند و مخلوطی از عناصر طبیعی و مافوق طبیعی هستند.

سوال و بحث گروهی:

آیا عطای شما با استعدادهای ذاتی شما در یک راستا یا کاملاً متفاوت هستند؟

آیا هر ایماندار تنها یک عطا دارد؟

در مورد تعداد عطایای شخص هم باید گفت که پولس این را ممکن می‌داند که عضوی بیش از یک عطا داشته باشد. مثلاً در اول قرن‌تین ۱۴: ۱۳ او کسی را که به زبان غیر سخن می‌گوید تشویق می‌کند تا برای دریافت عطای ترجمه زبان‌ها دعا کند و در ۱۴: ۱ و ۵ همه اعضا را تشویق می‌کند که برای دریافت عطای نبوت دعا کنند.

هدف پدر آسمانی این است که قدرت خود را برای نجات و شفا در زندگی شما و زندگی مردان و زنان دیگر بکار برد. اگر شما از او درخواست کنید که عطایی به شما ببخشد، و قلب و نیت شما پاک باشد، او با کمال میل این عطا را به شما خواهد بخشید.

بوسیله عطایای روح‌القدس، شما مجهز شده تا اراده خدا را انجام دهید. بدون هدایا، شما بطور ساده در زندگی خود بر طبق قدرت طبیعی و ظرفیت خود کار خواهید کرد.

سوال و بحث گروهی:

آیا برای عطای خود یا عطا‌های دیگر دعا کرده‌اید، نتیجه چه بوده است؟

آیا عطایای ایمانداران مقدر شده است؟

از برخی آیات فصل ۱۲ قرن‌تین ممکن است چنین به نظر آید که خدا خود هر طور که بخواهد عطایای ایمانداران را تعیین می‌کند بدون اینکه خواست خود آنها در این موضوع دخیل باشد. مطابق آیه ۱۱، روح خداست که عطایا را «به اراده خود تقسیم کرده، به هر کس می‌بخشد». مطابق آیه ۱۸، «خدا اعضا را آنگونه که خود می‌خواست، یک به یک در بدن قرار داد». و باز مطابق آیه ۲۸ «خدا قرار داد در کلیسا، اول رسولان...». بر این اساس برخی به این نتیجه رسیده‌اند که عطایای اعضای کلیسا نیز از پیش معین شده و ثابت است.

ولی به نظر می‌رسد گفتار پولس در ۱۲: ۳۱ و ۱۴: ۱ و ۱۳ نگرش دیگری را نیز اعلام می‌کند. او ایمانداران را تشویق می‌کند که با اشتیاق تمام در پی عطایای بزرگتر باشند (۱۲: ۱۳)، بنابراین، هرچند خداست که بنا به حکمت خود عطایا را توزیع می‌کند و همه یک عطا یا عملکرد واحد روح را دریافت نمی‌کنند، ولی انتخاب و تصمیم خدا بدون توجه و بدون ارتباط با طلبیدن فروتنانه ایمانداران در دعا نیست. حاکمیت خدا بر توزیع عطایا مسئولیت ما را در اینکه با اشتیاق تمام در پی آنها باشیم منتفی نمی‌کند.

سوال و بحث گروهی:

آیا از عطایای خود بطور درست استفاده می‌کنید؟

چه کسی واجد شرایط دریافت عطای روحانیست؟

هر مسیحی که تولد تازه را دریافت می‌کند، عطایی روحانی می‌یابد.

مانند همه موارد دیگر در زندگی مسیحی، عطایای روح‌القدس هم عطایای فیض الهی است. ما کاری نمی‌توانیم انجام دهیم تا بگوئیم لایق دریافت این عطایا هستیم و یا داشتن این عطایا نشان دهنده این نیست که ما از نظر روحانی برتر از دیگران هستیم. باید به یاد داشته باشیم که آنها هدایایی هستند که بوسیله فیض الهی به ما داده شده‌اند تا که باعث برکت به بدن مسیح یعنی کلیسا باشند.

سوال و بحث گروهی:

آیا خدمت شما صرفاً در محدوده عطا‌های شما عمل می‌کند، چرا؟

دعای پایان جلسه

برای هر آنچه که روح‌القدس به شما هدیه کرده است شکرگزاری کرده و برای آنهایی که مایل به کسب هدایای روح‌القدس هستند بصورت خاص و گروهی دعا کنید.

خداوند به ما قدرت عطا کن تا قلبهای خود را تفتیش کرده و موهبت‌ها و هدایایی را که به ما ارزانی داشته‌ای کشف کنیم. باشد که به ما کمک کرده تا زندگی خود را به گونه‌ای هدایت کنیم که بتوانیم از عطایای خود به بهترین شکل ممکن استفاده کنیم. باشد که به ما حکمت بدهی تا دریابیم نقاط قوت و علایق ما کجاست. باشد که ما همیشه برای هدایت روح‌القدس باز بایستیم و هرگز محبتی که به هر یک از ما داری را فراموش نکنیم.